

4 mocions per al proper Ple

El Parc de Bombers d'Ulldecona

L'equip de Govern municipal d'Ulldecona, incomplint les seves promeses anteriors i renunciant, a la curta o a la llarga, al Parc de Bombers actual contruït fa més de 15 anys amb gran esforç per part del poble d'Ulldecona, ha acceptat la imposició dels dirigents comarcals i de la Generalitat de construir un nou Parc a la vora del Barri Castell (però que està més a prop de La Sénia que del nucli urbà d'Ulldecona). Aquest dies s'ha divulgat la notícia de que la parcel·la adquirida pel Consell Comarcal del Montsià és de 7.883 m² i que l'edifici a construir n'ocuparà 686 i que tindrà un cost de 102 milions de pessetes. Però el que no s'ha dit és que la pròpia Generalitat de Catalunya ha fet un informe desfavorable dels terrenys adquirits on es vol construir el nou Parc.

Per tot això es presenta esta Moció per a ser aprovada pel Ple:

1r. Davant l'informe desfavorable dels terrenys on es preveu construir el nou Parc de Bombers a la vora del Barri Castell, l'Ajuntament d'Ulldecona ofereix al Govern de la Generalitat de Catalunya les instal·lacions de l'actual Parc ubicat a la sortida d'Ulldecona en direcció a La Sénia (que tan ben situat està en relació a l'Autopista, el ferrocarril, la carretera de Vinaròs a Tortosa i el municipi d'Alcanar) per a que amb petites reformes i adaptacions es completin les seves mancances i, d'aquesta manera, no es perdin les dotacions de personal previstes.

2n. Enviar còpia d'aquest acord al President de la Generalitat.

Llei d'Estabilitat Pressupostària

Durant 20 anys la gran transformació de les nostres ciutats ha estat possible gràcies a que els Ajuntaments han fet un gran esforç inversor per donar resposta a les demandes i aspiracions ciutadanes oferint els serveis que els hi són propis però també cobrint els dèficits en la manca de serveis d'altres administracions. Tot això ho han fet amb un èxit incontestable els governs municipals, de tots els color polítics.

I ara el Govern de l'Estat ens vol imposar una Llei que és la més gran agressió feta als Ajuntaments i també a les Comunitats Autònomes, des de la recuperació de la democràcia. Una llei totalment centralista, amb la qual el govern de l'Estat pretén tenir el control dels pressupostos locals i autonòmics. Aquesta Llei regressiva vol impedir als governs locals el recurs a demanar els crèdits necessaris, d'acord amb la seva situació econòmica financera, per tal de poder donar resposta a les necessitats de les seves ciutats.

Per totes aquestes raons el Ple de l'Ajuntament acorda:

1r) Instar al Govern de l'Estat a retirar i suspendre l'aplicació de la Llei General d'Estabilitat Pressupostària.

2n) Traslladar aquest acord del Ple als Grups Parlamentaris del Parlament de Catalunya, del Congrés dels Diputats i del Senat, perquè estudiïn totes les possibilitats jurídiques, per tal d'interposar els recursos que creguin adients en contra de l'aplicació d'aquesta Llei.

3r) Fer arribar aquest acord a la FMC i a l'ACM.

Construcció d'un Pavelló Poliesportiu

Sembla ser que, acollint-se a una Resolució del Conseller de Cultura de 15.11.00 l'Alcalde d'Ulldecona va presentar una sol·licitud de subvenció per a la construcció d'un Pavelló Poliesportiu.

Anteriorment, el Partit Popular havia promès que això es faria a Ulldecona sense cap cost per a l'ajuntament i, fins i tot, es va prendre un acord de Ple seguint literalment les seves "instruccions".

Ara, acabem de saber d'una Resolució del Secretari general de l'Esport de 12.09.01 per la que s'aproven la relació de peticions de projectes admeses a la convocatòria de subvencions per a la construcció d'equipaments esportius en el període 2001-2003, en la que en el seu Annex 1.a) no figura el municipi d'Ulldecona. És per tot això que es demana al Ple que acordi:

1r) Informar al Ple de l'ajuntament d'Ulldecona de tota la documentació de que es disposi en relació al tema de la construcció d'un Pavelló Poliesportiu a Ulldecona (Decrets de l'Alcalde, expedients, escrits, fax, correus electrònics, etc.)

2n) Un cop coneguda i estudiada tota aquesta documentació, el Ple ja decidirà quines són les mesures més adequades a prendre en relació a aquest tema.

Assut prop de Sant Joan del Pas

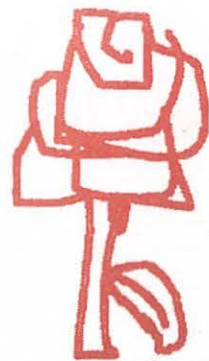
Hem sabut pels mitjans de comunicació que la Generalitat Valenciana ha començat el passat mes de setembre la construcció d'un nou assut al riu Sénia, amb un pressupost de 117 milions de pessetes. La petita presa, d'un metre i mig d'altura, estarà ubicada prop del barri de Sant Joan del Pas. Amb aquestes obres la Conselleria d'Agricultura valenciana pretén recollir el cabdal excepcional d'aigua provinent de les fonts situades baix de la presa del pantà d'Ulldecona i les avingudes del riu.

Els diversos dubtes que hi ha al voltant de l'obra s'han esvaït amb les declaracions realitzades per Joan Sanz, director general de Modernització d'Estructures Agràries de la Generalitat valenciana, on afirmava que aquesta construcció «pot servir per aprofitar les aigües sobrants del canal Xerta-riu Sénia que procedeixen de l'Ebre». De les afirmacions de Sanz es desprèn que la Generalitat Valenciana té la intenció, una vegada es posi en marxa el canal Xerta-riu Sénia, d'iniciar un futur «minitransvasament» d'aigua de la conca de l'Ebre a la conca del Xúquer, en el qual les obres al riu Sénia, finançades per la Generalitat valenciana, serien el primer esglaió.

Com que de tot això el nostre Grup no ha rebut cap informació, es proposa que el Ple acorde:

1r) Informar al Ple de l'ajuntament d'Ulldecona de tota la documentació de que es disposi en relació al tema de la construcció d'un assut al riu Sénia, prop del Barri de Sant Joan del Pas (Decrets de l'Alcalde, Llicència d'obres, expedients, escrits, fax, correus electrònics, etc.)

2n) Un cop coneguda i estudiada tota aquesta documentació, el Ple ja decidirà quines són les mesures més adequades a prendre en relació a aquest tema.

Barosa
D'ULLDECONA I BARRIS

PSC

Ulldecona

BUTLLETÍ INFORMATIU DEL PSC D'ULLDECONA

Núm. 39 - Octubre 2001

Ojalá, haiguen d'anar en tren...

Estic segur que els de l'equip de govern d'Ulldecona no deuen anar en tren... perquè ells que miren tant per la seua butxaca que s'han posat un bon sou i ademés la Seguretat social a càrrec del poble, si haguessen d'anar totes les setmanes com els que estudiem a Barcelona, ja haurien fet per solucionar-ho.

Però ara, què han fet?

El de la "barbeta", que tant li agrada posar-se medalles, perquè no parla en los seus amics (Fernades Diaz, Vidal Quadras, etc.) i ho arregla? I la Salas, quan va a Barna a l'Executiva del PP, va en tren o en cotxe? A vore si se nota...

De Lluc ja no esperem res, perquè només diu que sí a tot i no fa res.

Uns estudiants

Què passarà al terrat de Pl. Catalunya, 7?

Srs. Lluc, Batiste, Adrian, Juan-Jo, Javier i Isabel:

Com és que van retirar este punt del Ple? Que els fem temor les dones?

Pos al pròxim Ple, si tracten d'este tema, encara en vindrem més.

On estan les promeses de que no donarien permís d'obres?

Per qué ara mos diuen, per baix ma, que anem contra l'amo de la casa? Per qué no ho fan vostés?

500 pessetes per un Certificat...

Sr. Alcalde d'Ulldecona.

Tal com li vaig dir, ho faig.

Em vaig anar a queixar a vostè de que a un familiar meu li havien cobrat 500 pessetes d'un simple Certificat d'empadronament i al dir-li que, mentre va estar l'anterior Alcalde, això no es pagava, vostè em va dir "Pos ves a queixar-te a ell, si tant te l'estimes, que si un dia torna a manar segur que sí que et farà pagar".

Per això ara demano al Grup socialista que es comprometin públicament a que, si tornen a manar, sí que treuran aquest Impost (que és una vergonya i que m'he enterat que no es cobra a molts altres pobles).

Una "falduda"

Nota del PSC d'Ulldecona

Tal i com vam dir al Ple en que l'actual Govern ho va aprovar, ens comprometem a treure'l quan tornem a governar a Ulldecona.

PSC
PSC-PSOE

Edita: Partit dels Socialistes de Catalunya-Agrupació d'Ulldecona

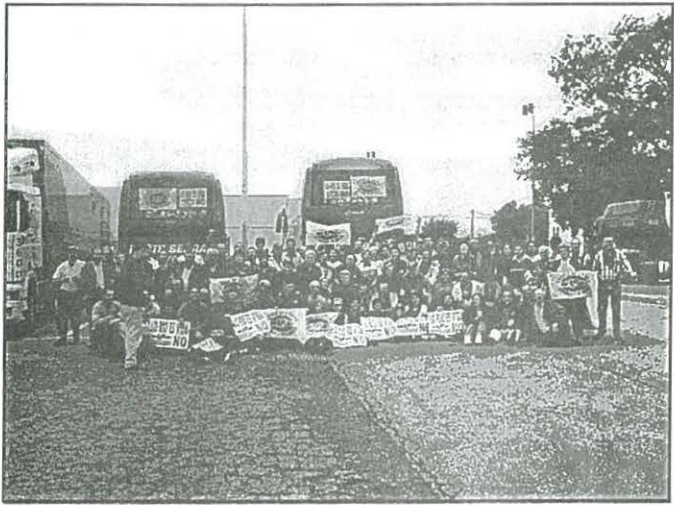
e-mail: ulldecona@xarxapsc.net

Web: www.psc.es/ambit/ulldecona

Reprografia: c/ Nicaragua, 75-77; 08029-BARCELONA

Un viatge a Brussel·les

Sota el lema "No al trasvasament" es va fer el viatge a Brussel·les. Sortida des de Sant Jaume d'Enveja a 2/4 de 10 de la nit del divendres 7 de setembre, per anar a dormir a Anvers, després de 23 hores d'autocar. I a l'endemà, 9 de setembre, tots a la manifestació a Brussel·les, milers de persones catalanes i aragoneses de la conca de l'Ebre i també d'altres indrets de Catalunya i d'Espanya, per a manifestar-se — molt cívicament — durant tot el recorregut de l'itinerari marcat d'uns 3 Km que separen l'Estació del Nord de l'Estació del Sud, sota una pluja que no va parar en cap moment... També podem dir que la pluja va tindre un bon acompanyament de cants, música i eslògans de "No al trasvasament", potser per això la pluja s'hi va trobar bé i no ens va deixar en cap moment, adherint-se a la manifestació per donar tot el seu suport i que el Parlament Europeu es

doni compte que tot aquest sacrifici si es fa és per una injustícia pròpia de les dictadures parlamentàries que s'aprofiten al tindre la majoria absoluta.

Potser és de les poques vegades, o potser l'única, en que es fa una manifestació per a que no es donen diners o subvencions. S'ha d'estar molt convençut del mal que amb el PHN es pot fer per a que s'organitzen estes manifestacions de protesta i amb tanta gent que hi partícipe durant tants de mesos demanant justícia... I, per a fer justícia, s'ha d'escoltar als tècnics que han fet els seus estudis informant del desastre que es pot produir a tota la vall de l'Ebre i que, segons expliquen, a més incompleix diverses normatives de la Unió Europea.

Mentre es feia la manifestació, en la que participaven de 12 a 15.000 persones i que els costos del viatge anaven pel compte de cada persona, inclús altres van tindre que deixar el seu treball, lo que vol dir que era molta la despesa tenint present el nivell de vida de la majoria dels participants (treballadors del camp en defensa de les seves propietats, altres de grups ecologistes, tècnics, arquitectes...) i que, després d'un viatge tant llarg, en cap moment la gent es va desanimar. Sí que és veritat que tothom sabia que no estàvem sols, perquè a la mateixa hora pels pobles de l'Ebre hi havia manifestacions i concentracions: a Sant Jaume d'Enveja, Tortosa, Deltebre i Saragossa es manifestaven molts de milers de persones. Això no es consegueix si la

gent dels pobles no estiguessin convençuts del mal que se'ls pot ocasionar al voler construir una obra que només pot afavorir a uns quants i perjudicar a una majoria (segons els Tècnics s'ocuparien 82 zones protegides per la Xarxa 2000 amb totes les seves conseqüències).

No es comprén com persones que ocupen càrrecs dins del Govern central diguen que no existeixen "raons reals" per a oposar-se al PHN, passant la pilota als dirigents de la Plataforma com a partidistes de grups polítics i, també, a tots aquells que estan d'acord amb una nova cultura de l'aigua.

Llavors, senyores i senyors, no es comprén perquè (a més a més de lo del Delta de l'Ebre, on poden preguntar casa per casa) si és que no en tenen prou amb totes les concentracions i manifestacions que s'han fet, també poden fer la pregunta a la gent dels pobles que segons els estudis tècnics quedarien inundats amb aquest PHN. Senyores i senyors, ja veuen lo mal repartit que està lo món, uns per massa aigua i que si no se'n van es quedaran ofegats i uns altres a la ruïna per la poca que els quedarà, tindran que marxar i tots aquells treballs per muntar l'organització de les seves propietats, amb totes les seves inversions fetes, els quedarà el malson d'un capritx d'uns senyors que un dia els va pegar per ser uns mascles, amb una grossa i molt llarga... documentació en regla, ben guardada dins d'una bosseta, perquè és d'on surt la força de la raó per fer complir la Llei.

Segons estadístiques, al Delta de l'Ebre s'hi conrea el 98% de la producció d'arròs de Catalunya. Aconseguir això ha portat a tots els pagesos i a les Cooperatives Arroseres durant molts anys a un esforç personal, físic i econòmic molt gran, però és que també s'ha de tindre en compte tot lo invertit en diner públic per arribar a formar i a obtenir avui en dia un dels hàbitats aquàtics més importants de la Mediterrània, com la protecció de les aus (que de les 600 espècies que hi ha a tota Europa, més de 300 estan al Delta, que és l'orgull dels ebrencs, però també a nivell Europeu). Per això, esta oposició dels veïns dels pobles afectats i no tant afectats, com los ecologistes i també la comunitat científica, perquè el trasvasament posa en perill tot este gran treball fet durant 15 anys.

Lamentable, per part del Govern, no saber aprofitar esta riquesa obtinguda estos anys amb el seu desenvolupament, lligant-lo a l'equilibri ecològic i mediambiental de la zona, al

no voler escoltar a ningú quan se'ls han portat altres alternatives més beneficioses que el trasvasament i han segut rebutjades, però és que segons els científics aquest PHN el que farà és incrementar les desigualtats entre els mateixos territoris. I per a les zones que rebran l'aigua, com no han volgut estudiar les noves alternatives que se'ls han oferit i que estan més al dia, lo PHN entra com un Pla de desenvolupament antiquat, ja que avui en dia estes obres només es construeixen als països subdesenvolupats.

Un professor nord-americà d'origen japonés Takashi Asano, especialitzat en regeneració i reutilització d'aigües diu que esta tècnica avui en dia està molt desenvolupada i es pot garantir la seva efectivitat, no com a aigua per al consum humà, però sí per al consum de regs (sigui agrícola, industrial o jardineria), i molt econòmica, i que es pot presentar com l'alternativa de futur, al saber i poder aprofitar estes aigües, que sempre creaven contaminació, i poder-les aprofitar sense grans inversions. A més segueix dient que també estan les desalinitzadores, encara que es necessiten més inversions mai és tant com un trasvasament. I també hem de comptar que si l'aigua del riu no es treu i del mar se n'entra i a més l'aigua residual s'aprofita, sempre és més factible que l'aigua subterrània es mantingue o inclús baixe lo consum per a reg al tindre altres alternatives, i no en parlèssim que els recursos mediambientals serien més i molt més amplis.

Hem d'estudiar ben a fons tota la nova cultura de l'aigua

perquè el futur tendeix a passar per la regeneració i reutilització de l'aigua, degut al gran consum que se'n està fent i que encara va a més, lo que vol dir més mal utilitzada.

Avui en dia és factible, degut al desenvolupament de la nova tecnologia el poder superar estes deficiències sense necessitat de tocar les zones de protecció ambiental, a més d'estudiar ara que hem entrat en diàleg amb el Govern, degut al PHN — encara que sigue per la porta falsa —, a aprofitar-ho per parlar de tots els problemes que poden tindre solució per posar-los sobre el tapet. Els tècnics tenen un treball i una missió molt seriosa, i que no és gens fàcil, a fer de cara al futur. I alguns polítics que en queden a casa a fer "sus labores" i no embolicarien la troca com ho han fet ara, i fer un acte de reconciliació dins d'ells mateixos pensant que l'aigua és un recurs limitat, i com a tal tenir en consideració l'opinió de tots els sectors implicats prop del riu, els pobles, els pagesos, els pescadors i aquells que treballen per atendre totes les necessitats mediambientals que pugue tindre el territori.

I finalment, com a participant a la manifestació-protesta de Brussel·les, solament em queda felicitar a tots els organitzadors pel seu treball ben fet. I a tots els participants aragonesos, catalans i els qui es deuriem agregar pel seu civisme dins d'un companyerisme com si tota la vida ens haguéssim conegut.

Pere Sans Arasa

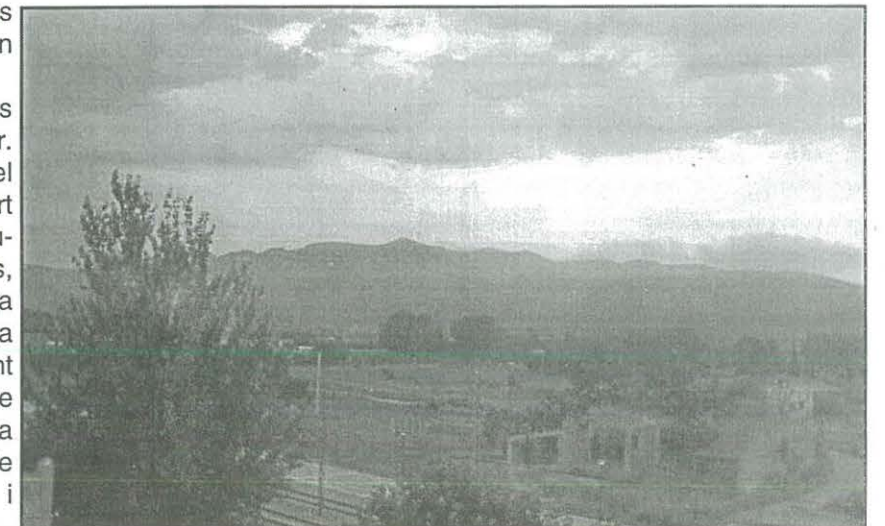
No oblidem les pedreres i la serra del Montsià

Al llarg dels últims dotze mesos els veïns i veïnes de les Terres de l'Ebre hem lluitat de diverses maneres per aturar el que molts considerem un greu atemptat contra el medi ambient. Hem lluitat contra el Pla Hidrològic i contra el transvasament de 1050 hm³ d'aigua de l'Ebre que preveu. A banda d'aquesta, però, s'han portat a terme altres batalles a favor del medi ambient. Batalles que han aconseguit parar el projecte de construcció d'una gran central tèrmica a la Ribera d'Ebre o modificar un mapa eòlic que donava el vist i plau a la instal·lació de parcs eòlics en espais protegits (en aquest cas, però, el nou mapa fet després de les alegacions deixa encara molt a desitjar). Aquests són només alguns dels fronts oberts en la lluita per defensar el nostre entorn. Segur que si pensem, trobarem moltes més injustícies i molts més abusos que poden afectar el nostre futur.

Si analitzem els espais naturals que ens envoltem veurem que encara hi ha molt per fer. El primer exemple el trobem a la serra del Montsià. A la banda marítima de la serra, part de les muntanyes estan desapareixent a causa de l'extracció de terra, segons alguns, controlada. Els veïns d'Alcanar Platja estan ja cansats de menjar pols quan al damunt els ha caigut una altra amenaça: la fàbrica del ciment podria cremar neumàtics amb els perills que això podria comportar. Aquesta no és una lluita, però, que els afecti només a ells. Hem de pensar que tots respirem del mateix aire i

sobretot, en el cas de l'extracció de terra, quan les muntanyes vagin desapareixent, també els perjudicats serem tots. El segon exemple el trobem en les pedreres d'Ulldecona, especialment les de la zona de les Moles. Us heu fixat com ha canviat el paisatge en només uns mesos? I, en aquest cas, ningú diu res o, com a molt, es diu en veu baixa. Som nosaltres els que hem de donar a conèixer aquestes situacions perquè som els qui les vivim de més prop. Després vindran els recolzaments, perquè el medi ambient, com deia una campanya publicitària de fa anys, és cosa de tots.

Núria Ventura

De nou comença el curs

Ens trobem, un any més, davant l'inici d'un nou curs escolar i, com sempre per aquestes dates, es parla de:

- La despesa que fan les famílies per alumne i any.
 - Si triar entre escola pública, privada o concertada.
 - Del número d'alumnes matriculats (que, per primera vegada en 17 anys, ha augmentat, degut segurament a les famílies immigrants).
 - Dels ajuts a les escoles privades i concertades en detriment de les públiques.
 - Dels percentatges de fracàs escolar, etc.
- D'opinions n'hi ha per tots els gustos i totes són molt respectables.

Però, què ens trobem en obrir les aules?

Doncs, que la globalització ja és aquí, i hem de conivir tan a l'escola com al carrer amb cultures, religions, llengües i costums diferents i per tant necessitem, més que mai, potenciar valors com la tolerància, la solidaritat i el respecte a la diversitat, que si sempre han estat importants, ara són

imprescindibles, perquè la reflexió és senzilla: *De què els ha servit als habitants de Nova York tots els milions de dolars gastats en armament pel seu govern?*

No hauria seguit millor gastar-los en educació i en fomentar aquests valors per evitar aquesta escalada terrorista que cada vegada es fa més gran i no sabem comparar?

Per començar bé el curs jo proposaria:

- Als alumnes, que estudien més.
- Als mestres, que proccuessem fer les classes més atractives.
- Als pares, que segueixin amb més interès l'evolució dels seus fills.
- I a l'administració, que hi pose més recursos.

A veure si així aconseguim, entre tots, fer un poc més bo aquest món, que uns intenten millorar i uns altres empitjorar.

Maribel López

Agendes 21 locals i Regional a les Terres de l'Ebre

Després de la Cimera de Rio de Janeiro (l'any 1992) i de la Cimera de Kyoto (l'any 1994), els governs mundials van comprometre's a prendre mesures per tal de minvar els efectes provocats per la industrialització. Aquests acords són fruit de la preocupació de la societat mundial davant el greu problema sobre el Medi Ambient: desertització, canvi climàtic, forat d'ozó,... A la Cimera de Kyoto es va veure la necessitat de crear Agendes 21 locals, sorgides de la premissa: "Pensar globalment, actuar localment". Evidentment, problemes com el canvi climàtic (provocat per les emissions de CO₂ i de metà principalment) mostren els seus efectes a un nivell global, encara que les emissions es produeixen a nivell local.

Aquest és un exemple de la necessitat d'anar cap a una societat sostenible, entesa com la societat que fa ús dels seus recursos d'una manera renovable. Un exemple el tenim en el cas de l'aigua. Aquest és un recurs escàs que cal preservar i utilitzar de forma raonable. Sense sobreexplotar les reserves subterrànies d'aigua de que disposem.

És per aquests motius que l'administració ha de liderar aquests processos d'Agenda 21 local. La Regió de Les Terres de l'Ebre pot donar un impuls essencial per anar cap a la sostenibilitat. Davant uns municipis faltats de recursos la Regió podria posar els mitjans d'assessorament i organització necessaris per fer-ho possible.

Per posar en marcha l'Agenda 21 es necessari la realització d'auditories ambientals que ens donen una imatge de l'estat de salut del nostre Medi Ambient. Aquest és el primer pas per poder després aplicar propostes concretes per millorar el Medi. Aquestes auditories fixen uns índex per valorar el nivell de sostenibilitat. Una part important del treball a fer rau en la eficaç gestió dels recursos i dels residus. Entre els diferents camps a treballar tenim:

- Recursos
- Aigua: control de l'aigua disponible i del seu ús,

mesures d'estalvi d'aigua.

—Energia: mesures d'estalvi energètic, promoció d'energies renovables, educació ambiental en l'estalvi i l'ús, balanç d'energia de les nostres Terres.

—Materia prima: control de les explotacions.

—Agricultura: assessorament per buscar una agricultura de qualitat més que de quantitat, enfocada cap a la sostenibilitat, aconsellant les cooperatives agrícoles i promovent la unió de les cooperatives de les nostres Terres per crear una marca de les Terres de l'Ebre de productes ecològics. En els casos d'agricultura no sostenible, assessorament per minimitzar els efectes en l'ús dels productes nocius, tant pel que fa als efectes sobre el Medi Ambient com sobre la salut de ls pagesos.

•Residus

—Residus industrials: control dels residus de les indústries, mesures d'assessorament i ajuda per renovar les tecnologies amb l'ús de la Millor Tecnologia Disponible.

—Residus urbans: Educació ambiental en el reciclatge, propostes de millora del tractament dels residus, gestió de deixalleries i depuradores.

—Residus agrícoles: estudi sobre residus perjudicials com la sansa de l'oli.

—Turisme

—Un turisme sostenible no ha de ser agressiu amb el contorn. Els nostres pobles han de protegir-se d'un excés de construcció. No hem de promoure els pobles i ciutats difusos, sinó els concentrats. D'igual forma el nostre turisme pot ser un turisme cultural i natural. Hem de promoure la nostra Història, Tradicions, Cultura i els nostres Escenaris Naturals, com el Delta o les muntanyes dels Ports, Montsià, Cardó,... mitjançant una gestió coordinada de les oficines de turisme, contribuint al desenvolupament de les cases de pagès.

Marc Poy

Sobre les Festes Majors

Ja fa uns quants dies que han passat les Festes Majors i ara arriba l'hora de fer un balanç de com han anat i com han estat rebudes per la gent del poble i els forasters que ens han visitat en aquests dies de Festa Major.

Sempre es bò coneixer l'opinió de, com més gent millor, de com han anat les festes enguany, i unes vegades preguntant i altres vegades perquè t'ho diuen, poc a poc, t'en vas enterant de com la gent ha viscut les festes, del que més els ha agradat i del que per alguna raó canviarien o millorarien.

En general i pel que he anat recollint no és que hagin estat molt bé, però tampoc han estat un desastre.

La nit del pregó sempre és una nit molt participativa de tota la gent de casa i també venen forasters per a veure les pubilles, els seus vestits, qui són i de quina família, qui són els seus acompanyants i tot el que comporta aquest moviment social de la nostra Vila. El Pregoner de torn també aporta que la gent li faci més gràcia o menys d'anar-lo a veure, per sort aquets últims anys i amb molt bon criteri els nostres pregoners son de casa, molt de casa i aixó comporta que família, amics i coneguts vagin al pregó per veure el que dirà el pregoner de torn, de qui parlarà, dels seus records de la vila de quan eren petits, de la feina que ara estan fent i de tot el que enyoren el seu poble, per sort per a nosaltres us diré que no els hem perdut, ells sempre han demostrat un amor al poble que sincerament crec que neix amb més força quant ets lluny d'Ulldecona.

El ball de Mantons dels grans, és, ha estat i serà, una nit plena, que no fracasarà mai, la participació de parelles, la vistositat dels mantons i el ball en sí ja es un èxit assegurat. Els balls populars ja sabem tots que és el que

vol la gent, anar al ball, que hi hagi una bona orquestra i que no facin pagar a l'entrada, si es fa això l'èxit també està assegurat.

De tota la resta del programa es fa o no fa el mateix dels anys passats, no hi ha inventiva ni imaginació per a aportar noves coses, imaginar altres actes d'interès per a la gent i portar-ho a la pràctica, es copien el programa del any anterior i així funcionen.

Enguany per desgràcia han estat els més petits els perjudicats, els festivals infantils han estat pocs i mal organitzats i per damunt de tot fora d'un horari normal, calia veure a la canalla al "poli" esperant la festa de l'escuma, i que no arribava de cap manera, a la fi, i molt enfora de l'horari normal, eren les dos de la tarda, quan els nois i les mares, cansats d'esperar van marxar a dinar perquè ja era tard.

El ball de mantons del més petits ja ho sabeu, també no va anar massa bé, tothom deia que la plaça de l'església no és el lloc adient per a ballar els petits. Llàstima que els qui tenen més ganes de festa hagin estat aquest cop els perjudicats, els més menuts de cada casa son en definitiva els qui viuen la festa en més il·lússió, i també la festa els marcarà en el record per a viure-la amb il·lússió quant siguin grans.

Bé era això més o menys el que volia comentar-vos, a pesar de tot les festes son per a tothom, i cada un les viu a la seva manera, i les disfruta com millor sap, o pot. Esperarem les de l'any que ve amb l'esperança de millorar el que no ha anat massa bé i al menys tot el demés que segueixi igual, al menys no ho perdrem tot.

Miquel Fusté

Es la hora de la POLÍTICA

Lo que sucedió el 11 de septiembre fue una tragedia. No es justificable la muerte de gente inocente en manos de terroristas ni en Estados Unidos ni en ninguna otra parte del mundo, como tampoco es justificable la muerte de tantos inocentes en el Tercer Mundo por guerras que en muchos casos son producidas por intereses estratégicos externos al Tercer Mundo. Eso por no hablar de la gente que muere por el hambre, por la miseria a la que les lleva un sistema económico capitalista inhumano, que solo mira por el beneficio a corto plazo, sin importarle la vida de la gente que sufre sus consecuencias.

En estos días he oído decir que el terrorismo nace de la desesperación. Y la desesperación nace de la injusticia, nace en aquellos que sufren las consecuencias de esos actos injustos y no se pueden defender de ellos.

La solución al conflicto generado tras el 11 de septiembre no es fácil. El presidente Bush ha adoptado una posición reduccionista muy peligrosa: o se está con él o sino se está con los terroristas. Nos dice que es una lucha del Bien contra el Mal. Estas afirmaciones no pueden sino llevarnos a un tipo de deriva totalitaria, a una verdad absoluta, a una verdad única. Pues bien, yo ni estoy con Bush ni estoy con los terroristas, condeno la barbaridad de los ataques terroristas pero no puedo sumarme a una propuesta de apoyo incondicional, a un cheque en blanco que no sabemos hacia

donde nos lleva.

Parece que el presidente Aznar no opina como yo. Está contra los terroristas desde siempre y por eso no tiene ninguna duda en su apoyo a Bush. En lo que si tengo dudas es en que consideran ellos como terrorismo. En los últimos años hemos visto una fuerte represión hacia manifestaciones legítimas. Hablo de las manifestaciones de agricultores en Tarragona, de los pescadores, de toda la gente que se manifiesta por una globalización distinta de la actual, por una mundialización humana, en Seattle, Genova, Barcelona,... Toda esta gente quieren un mundo mejor, sin injusticias, en el que se globalice el estado de derecho y la democracia, no solo el capitalismo salvaje sin reglas. Mucha de esta gente ha sido tratada y ha sido acusada de terrorismo. Incluso hubo quien acusó de terroristas a gentes del Ebro por defenderse de un Plan injusto del Gobierno. Esta injusticia puede llevar a la desesperación. Pero en el Ebro no hay terrorismo porque todavía queda la esperanza de Europa, todavía queda la confianza en que la política sirve para resolver conflictos.

Tras la caída del muro de Berlín hay quien vaticinó el fin de las ideologías. Se equivocó. Ahora, más que nunca, es la hora de la Política.

Una joven